

at omordne dette Forhold. Da jeg nu er kommet til at forstaa Nødvendigheden af at omordne dette Forhold, har jeg tilladt mig at fremsætte dette Lovforslag ved Siden af det ærede Medlems. Hvis det ærede Medlem havde nogen rimelig Udsigt til, at trænge igjennem med sit Forslag i ændret Form — thi jeg har jo gjort forskellige Indvendinger imod det — saaledes, at jeg kunde anse det for nogenlunde acceptabelt og saa for det andet Thing, skulde jeg selvfølgelig ikke have fremlagt dette Forslag. Men jeg har hidtil ikke set Noget til, at det bliver fremmet; det er gaaet til Udvalg, men vi have ikke set det senere. Derfor har jeg tilladt mig at fremlægge dette Forslag i Landsthinget, som jo i høj Grad er interesseret i, at dette Thema behandles paa en fyldestgørende Maade. Landsthinget har ogsaa hurtigt taget sin Bestemmelse og har sluttet sig til Regjeringens Forslag. Naar man endvidere vil spørge, hvorfors Forslaget foreligger netop nu, da skal jeg sige, at jeg i alt Fald har gjort mig Tid for kun at foreslaa de absolut nødvendige Forandringer. Nu siger et æret Medlem, at det er ikke nogen Veilighedslov, den fremtræder ikke som saadan, han vilde forlange, at den kun skulde gælde for nogle enkelte Aar. Ja i den Retning kan jeg finde mig i en Forandring. Det samme ærede Medlem, det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgfreds (E. Sørensen) siger, at Grændsen er vilkaarlig, idet der kun staar, „naar der skal vælges mere end een Valgmand“. Der kan være Noget i den Indvending, det er Noget, vi kunne tales ved om; imidlertid vil det let ses, at der er et bestemt Punkt, hvor Grændsen maa drages. Jeg indrømmer, at Nødvendigheden rammer ikke ethvert Sted, hvor der vælges flere end een Valgmand. Jeg kunde meget godt være med til at sige, hvor der vælges 5 eller 10, kort sagt, hvor det er uoverkommeligt; det skulde jeg slet ikke modsætte mig. Derimod, har jeg ganske vist ment, at det var det Rigtigste og Forsigtigste, naar man vilde føre Noget igjennem, at indskrænke sig til at foreslaa det Minimum, der absolut maa kræves. Naar det ærede Medlem siger, at det kan være tvivlsomt, hvad der foreslaas her med Hensyn til Afstemningen, da skal jeg gøre opmærksom paa, at der her ikke er foreslaaet hemmelig Afstemning. Det vilde jo netop

være en Principforandring, men det er ikke foreslaaet; der er kun foreslaaet, at der kan stemmes ved Aflevering af Stemmesedler, og det er en Praxis, som har været tidligere, og Intet videre. Man har i det Hele taget søgt at gjøre Ordningen saa simpel som mulig. Man vil naturligvis ikke lade sig forlede deraf, at begge Paragraferne ere aftrykte i deres Helhed, man vil let se, at største Delen er usforandret, men det forekommer mig rigtignok langt hensigtsmæssigere, at man stiller Forslaget paa denne Maade. Det gjælder om, at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgfreds (Bajer) har gjort, og ikke at have to Valgløvsstumper ved Siden af hinanden; her har man det Hele under Et. Jeg tror, at det er hensigtsmæssigere; men deraf følger ingenlunde, at der er gjort større Forandringer, der er ikke gjort andre end dem, man har anset for nødvendige. Jeg indrømmer imidlertid naturligvis, at et Skjøn maa der altid være Blads for, og jeg kan heller ikke sige, at det er nødvendigt at gaa saa langt alle vegne, at man medtager alle de Ardeje, i hvilke der skal vælges mere end Een, og der kan ogsaa være flere andre Ting, som man kan have forskellige Meninger om. Jeg har ment, at det var rigtigt at forelægge Lovforslaget saaledes, og det andet Thing har sluttet sig dertil, netop, tror jeg, i Erkjendelse af, at det var nødvendigt, at faae dette i Orden, og at jo mindre man krævede af Forandringer, desto sikrere stod man, og desto mere Udsigt havde man til at sætte Lovforslaget igjennem. Nu har man fra flere Sider krævet Ændringer i Lovforslaget, og det følger af sig selv, at det foreligger til en Behandling her i Thinget, og vi kunne altsaa tales ved om, hvorvidt saadanne Ændringer kunne formuleres, at der alligevel bliver Udsigt til at gennemføre Lovforslaget; thi det er, maa jeg unegtelig sige, det Synspunkt, det for mig fremfor Alt kommer an paa; men som sagt, om Ændringer kunne vi jo forhandle, jeg skal ikke udtale mig videre derom i dette Dieblif. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Standerborg Amt (Bajer), har frafaldet de Ting i sit eget Lovforslag, som jeg vilde anse for ubetinget hindrende for at føre Lovforslaget igjennem. Om det var dem alle, huster jeg